

Maatschappelijke Ontwikkelingen in het licht van de Bijbel

Waarde van het leven, Abortus, Euthanasie en Orgaandonatie

De Maatschappelijke Ontwikkelingen in het licht van de Bijbel behandelt een aantal belangrijke maatschappelijke ontwikkelingen en plaatst deze ontwikkelingen in het licht van de Bijbel.

De Maatschappelijke Ontwikkelingen in het licht van de Bijbel is een seminar dat op verzoek van het Zoeklicht door Ds. Theo Niemeijer is ontwikkeld. Deze Bijbelstudie bestaat uit de volgende vier studies:

Deel	Onderwerp	Blz.
1.	De waarde van het leven	<u>1</u>
2.	De identiteit van het leven	<u>12</u>
3.	De rusteloosheid van het leven	<u>22</u>
4.	Het doel van het leven	<u>30</u>

1. Inleiding

Men spreekt wel eens van de 'roerige zestiger jaren'. De laatste vijftig jaar is inderdaad erg veel veranderd.

Op wetenschappelijk gebied beweerde men steeds luider dat de evolutietheorie aannemelijker is dan de schepping. Men meent de bouwstenen van het menselijk leven ontdekt te hebben en is in staat om hiermee te bouwen en te verbouwen. De kunstmatige intelligentie neemt steeds meer de plaats van de mens over en dreigt de mens te ontronen van zijn unieke plaats.

Op maatschappelijk gebied deden de TV, telefoon en computer hun intrede, waarmee de maatschappij in no-time veranderde. Door de sociale media ben je van alles op de hoogte. De mobiele telefoon wordt steeds meer een verlengstuk van ons lichaam, waar we niet meer zonder kunnen. Alles wordt inzichtelijk en controleerbaar waarmee de privacy onder druk komt te staan. De zondagsviering paste niet meer in de 24 uren economie, met als gevolg de openstelling van de winkels op zondag. De snelheid van het leven vroeg om snelle communicatie-middelen en bredere wegen, met als gevolg het fileleed op de snelwegen en het onmisbare, maar zeer kwetsbare internet.

Op sociaal gebied deed in de zestiger jaren de popmuziek (The Beatles) haar intrede, muziek die leidde tot het gebruik van verdovende middelen en seksuele losbandigheid. Vrouwen demonstreerden voor zelfbeschikkingsrecht en eisten met de leus 'Baas in eigen buik' het recht van abortus op. Kort daarna laaide de euthanasie-discussie op, met als resultaat dat vandaag ook 'gezonde mensen', wanneer ze met hun leven klaar zijn, uit het leven kunnen stappen. De bescherming van- en zorg voor de zwakkeren van de samenleving: de ongeboren baby's, de gehandicapten en de ouderen, is zo goed als weggefallen.

Hoe werken deze ontwikkelingen door in ons persoonlijk leven, ons
huwelijks- en gezinsleven en in de kerk?

Tijdens de nationale synode die in 1618 en 1619 met vele buitenlandse afgevaardigden in Dordrecht vergaderde, kregen wetenschappers en geleerden de opdracht van de Nederlandse regering om de gehele Bijbel vanuit de grondtekst in het Nederlands te vertalen. Vier geleerden kregen de opdracht om het Oude Testament te vertalen, zes geleerden vertaalden het Nieuwe Testament en vier hoogleraren controleerden het vertaalwerk. De vertalers hebben hun werk in Leiden gedaan en volbracht, zodat op 29 juli 1637 in de vergadering van de Staten-Generaal het besluit genomen kon worden, dat in alle kerken en scholen van Nederland deze nieuwe Statenbijbel gebruikt moest worden.

De Nederlandse regering vond de Bijbel uitermate belangrijk en gezaghebbend voor de samenleving en de rechtsgang. De Bijbel werd voor het Nederlandse volk een vast oriëntatiepunt, een referentiekader, voor al haar doen en laten.

In de huidige maatschappij heeft men de Bijbel niet meer nodig als oriëntatiepunt. Het referentiekader voor het doen en laten ligt in de mens zelf. We weten en voelen zelf wel of iets goed of slecht is, waarmee Genesis 3 vs.5 en 22 een realiteit werd:

'Gij zult als God zijn, kennende goed en kwaad'.

Daar hebben we God niet (meer) voor nodig, waarmee de mens zichzelf tot God verheven heeft. Het gezag van de Bijbel is in Nederland voorbij en de mond van de kerk wordt gesnoerd. De gevallen van seksueel misbruik in de kerk hebben daarbij ook een belangrijk rol gespeeld. 'Moeten we nog naar de kerken luisteren, die zichzelf zo schandalig gedragen hebben?' zo redeneert men vandaag! De geloofwaardigheid van de kerk is hiermee gedaald tot een vreselijk dieptepunt. De kerk en de Bijbel spelen geen rol meer in het maatschappelijk debat.

Nu een vast oriëntatiepunt ontbreekt krijgen we steeds meer te maken met veranderende denkbeelden. Niemand weet meer wat 'waarheid' is. De vragen:

- *Vanwaar,*
- *Waar toe en*
- *Waar heen*

kan niemand meer beantwoorden. Oosterse godsdiensten en filosofieën maakten al gauw gebruik van het ontstane vacuüm en schotelden de mensheid denkbeelden voor, die op waarheid lijken maar in werkelijkheid leugen zijn.

In deze studies willen we de maatschappelijke ontwikkelingen in het licht van de Bijbel zien. Wat leert de Bijbel ons over de schepping, ons lichaam, de zorg voor elkaar, het huwelijk en

seksualiteit. De Bijbel is het boek, dat door alle eeuwen en culturen hetzelfde blijft (1 Petrus 1 vs.25) en overwint de grootste vijanden.

In Psalm 119 vs.89 lezen we:

Voor eeuwig, o Here, houdt uw woord stand in de hemelen. Van geslacht tot geslacht is uw trouw, Gij hebt de aarde gegrond zodat zij staat.

Zoals Gods Woord onveranderlijk is, zo lezen we over God Zelf: 'bij wie geen verandering of zweem van ommekeer is' (Jakobus 1 vs.17). Van de Here Jezus lezen we:

Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid (Hebreeën 13 vs.8).

Zijn gedachten over seksualiteit, het huwelijk, het ontstaan van de aarde, het menselijk leven zijn in de loop der tijd geen millimeter veranderd! Gods Woord behoeft geen aanpassing aan de huidige cultuur en samenleving, hoeveel deze ook veranderd is en afwijkt van Gods Woord. De Bijbel dient niet aangepast te worden aan onze samenleving, integendeel, de mens dient zich aan te passen aan het eeuwige en onveranderde Woord van God!

Dit is de uitdaging voor het christendom van de 21'ste eeuw! Moet de Bijbel zich aanpassen aan ons inzicht en leefgewoonten, of passen wij onze inzichten en gewoonten aan op de Bijbel?

In 2 Timotheüs 3 vs.1-4 somt Paulus in zijn afscheidsbrief, vlak voor zijn heengaan, de kenmerken van de mens op hoe deze er uit ziet, vlak voor de komst van Christus:

<i>zelfzuchtig</i>	<i>geldgierig</i>	<i>trots</i>
<i>arrogant</i>	<i>kwaadsprekend</i>	<i>aan hun ouders ongehoorzaam</i>
<i>ondankbaar</i>	<i>onheilig</i>	<i>liefdeloos</i>
<i>trouweloos</i>	<i>lasterend</i>	<i>onmatig</i>
<i>onhandelbaar</i>	<i>afkerig van het goede</i>	<i>verraderlijk</i>
<i>roekeloos</i>	<i>opgeblazen</i>	<i>meer liefde voor genot dan voor God.</i>

U begrijpt wel dat het hier om kenmerken gaat die veelal overeenkomen met de hedendaagse mensen. Heel toevallig gaat het hier om 18 kenmerken, misschien een link naar het getal van de antichrist dat uit 3x6 bestaat? In ieder geval bereidt de geest van de antichrist de mensheid voor op de komst van deze wereldleider, waarin deze kenmerken in zijn heerschappij heel normaal blijken te zijn.

1.1 De waarde van het leven

Het menselijk lichaam bestaat uit 70% water, vet (voor zo'n 7 stukken zeep), wat suiker, fosfor (voor een paar doosjes lucifers), kalk (genoeg om een klein plafond te witten), magnesium, potas en wat ijzer (genoeg voor één spijker!), opgeteld een paar euro! Bepaalt deze optelsom de waarde van de mens?

Geen enkele levensfilosofie, geen enkele wereldreligie geeft de mens de waarde, die de Bijbel hem geeft. De mens komt alleen tot zijn recht in het licht van de Bijbel en in relatie met de God van de Bijbel. Een mens wordt pas 'echt mens', dicht bij God.

Hoe verder een mens bij God vandaan leeft, hoe onmenselijker een mens wordt. Volken die onder het communisme gebukt gingen en of die onder afgoden leven hebben vaak heel andere normen en waarden dan landen die door het christendom gevormd zijn. De mens vindt haar waarde in de relatie met zijn Schepper.

Zo lezen we in Psalm 8 vs.5-7

Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, en het mensenkind dat Gij naar hem omziet? Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond. Gij doet hem heersen over de werken uwer handen, alles hebt Gij onder zijn voeten gesteld

De drie redenen, waarom God naar de mens omziet vinden we in de volgende verzen:

1. Gij hebt hen bijna goddelijk gemaakt
2. Gij hebt hen met eer en luister gekroond
3. Gij doet hem heersen over de werken uwer handen

We lezen hier achtereenvolgens dat Hij de mens *gemaakt*, *gekroond* en *geroepen* heeft. We hebben een 'Maker', en zijn niet zomaar toevallig ontstaan! Hij heeft ons gewild! Hij heeft de mens niet zomaar gemaakt, maar naar zijn beeld en zijn gelijkenis. Hij gaf de mens het vermogen om te spreken, gedachten te vormen, emoties en een wil, net zoals zijn Maker!

En omdat Hij de mens met zoveel eigenschappen van Zichzelf uitgerust heeft, gaf Hij aan hem de mogelijkheid om met Hem een relatie te hebben en de opdracht om over zijn werk te heersen. Hierin ligt de waarde van de mens. Wanneer we dit loslaten, vervalt de mens tot de waarde van, inderdaad, een paar euro!

Hij heeft de mens gemaakt

In Psalm 36 vs.10 lezen dat Hij de Bron van het leven is en dat wij alleen in zijn licht het licht kunnen zien. Zonder Hem tasten wij, wat ons ontstaan betreft, in het duister.

In Psalm 33 vs.9 lezen we: 'Hij sprak en het was er, Hij gebod en het stond er'.

Hier zien we dat de Here God boven (buiten) onze tijd staat. Hij schiep een volwassen aarde, volwassen mensen en dieren, en sterren die al direct hun licht op aarde lieten schijnen!

In Hebreëen 11 vs.1-3 lezen we: 'het geloof is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet'. Het geloof biedt zekerheid en geeft een bewijs voor dingen die voor ons oog verborgen zijn. Alleen het geloof geeft ons houvast in deze wankelende wereld. In vers 3 lezen we, dat de wereld door het Woord van God tot stand gebracht is, en niet door evolutie! Schepping en evolutie laten zich niet verenigen. 'Het zichtbare is niet ontstaan

uit het waarneembare' lezen we verder in dit vers. Elke wetenschapper heeft als uitgangspunt het 'waarneembare'. Zaken die voor het menselijk oog onzichtbaar zijn, probeert een wetenschapper toch waarneembaar te maken. Bij de Here God ligt het anders! Hij heeft niets nodig om iets te kunnen scheppen, en dat is voor wetenschappers niet te bevatten en daarom niet aanvaardbaar.

Hebben we met 'een door God gestuurde evolutie' van de aarde te maken? Staat er niet in de Bijbel dat Hij in zes dagen deze wereld geschapen heeft? Waren dit zes hele lange perioden? Had de Here God deze tijd nodig om de aarde te kunnen scheppen? Staat Hij dan niet boven- en buiten onze tijd?

Men wil ons doen geloven dat Genesis 1 niet historisch is maar als een soort gedicht, poëtisch, als een loflied op de schepping geschreven is en dus niet letterlijk geloofd dient te worden. Hoe komt Mozes er dan bij om in Exodus 20 vs.11 heel duidelijk en eenvoudig te schrijven: 'Want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij ruste op de zevende dag; daarom zegende de HERE de sabbatdag en heiligde die'. Mozes was een geleerd man, hij had in Egypte gestudeerd en was onderlegd in alle Egyptische wijsheden (Handelingen 7 vs.22).

We moeten daar niet te min over denken. Wiskunde, geologie, gezondheidszorg, letterkunde, architectuur, astronomie en vele andere wetenschappen waren toen ook al bekend in Egypte (denk alleen maar aan de Pyramides). Mozes wist waar hij het over had en hij bevestigde de zesdaagse schepping en zei niets over een poëtisch gedeelte in de Bijbel.

In Mattheüs 19 vs.4 bevestigt de Here Jezus de schepping van de eerste mensen. Zouden wij dit wonder dan in twijfel moeten trekken?

Wanneer de mens vanuit de apen geëvolueerd zou zijn, dan zal Adam niet de enige mens geweest zijn. De Bijbel beschrijft Adam echter wél als de eerste mens (1 Corinthiërs 15 vs.45) en Paulus zegt in Athene, dat de Here God uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt heeft (Handelingen 17 vs.26).

Wanneer God evolutionaire processen gebruikt zou hebben om uiteindelijk tot de schepping van de mens te komen, dan waren geboorte en dood er al vóór de zondeval. Evolutie gaat namelijk uit van het principe van 'het overleven van de sterksten'. Een lange periode van leven en sterven moet dus aan het ontstaan van de mens voorafgegaan zijn. We lezen echter in Romeinen 5 vs.12 dat de dood door een mens in de wereld gekomen is, als gevolg van de zonde. Geloven in evolutie betekent geloven dat de dood er al was vóór de zondeval en dat de dood dus niet het gevolg van de zonde is. U begrijpt wel, dat door deze gedachte het kostbare evangelie ontkracht wordt!

Anderen willen ons doen laten geloven, dat er vóór onze wereld een andere schepping geweest moet zijn, getuigende de vele oudere fossielen die gevonden zijn. Deze zogenaamde vóórwereid werd verwoest door de val van de satan, waarna de Here met 'onze wereld' begonnen is. Genesis 1 vs.2 wordt dan vertaald met 'de aarde **werd** woest en ledig' in plaats van 'de aarde **was** woest en ledig'. De Hebreeuwse tekst geeft hier echter geen aanleiding toe en daarbij is het goed te weten dat onze hemel en aarde in Openbaring 21 vs.1 **de 'eerste hemel en de eerste aarde'** genoemd worden.

De 'vóórwereid' die in de Bijbel genoemd wordt duidt echter op de wereld van vóór de zondvloed. Hierbij dienen we ook op te merken dat de dateringsmethoden die gebuikt worden zeer discutabel zijn en dat de verschillende aardlagen met de daarin versteende fossielen voornamelijk het gevolg van de zondvloed zijn en lang niet altijd gidsend zijn voor datering.

Hij heeft de mens met eer en luister gekroond

In Genesis 1 vs.26 en 27 lezen we dat de Here God de mens naar zijn beeld en gelijkenis geschapen heeft. Dat lezen we niet van de dierenwereld. De dieren werden naar 'hun aard' gemaakt, terwijl de mens naar zijn beeld en gelijkenis geschapen werd. Hij blies namelijk zijn eigen levensadem in de mens, waarmee de mens 'een levende ziel werd' en in staat was om met Hem een relatie, contact, te hebben. We lezen over het hart, de handen, de voeten, de armen, de ogen, maar ook over de toorn, het verdriet, de vreugde, de gedachten, het spreken en de wil van God. Allemaal kenmerken die we niet alleen bij de Here God tegenkomen, maar ook bij de mens, maar duidelijk niet bij dieren.

Ieder mens is als beelddrager van God geschapen en dient met respect behandeld te worden. Wanneer we dit beeld loslaten, dreigt de mens zijn bijzondere waarde te verliezen. De mens raakt zijn eer en luister kwijt en wordt gelijkgesteld aan de zoogdieren.

Hij heeft de mensen ook geroepen om over zijn werken te heersen.

In Genesis 1 vs.26 lezen we: 'Laat ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, op dat zij heersen...'. De mens leeft niet zomaar, hij heeft een roeping, een doel in zijn leven.

De zinloosheid van het leven neemt toe, wanneer de Schepper verlaten wordt. De mens die juist geschapen is om te heersen, komt steeds meer in een positie, waarin hij juist overheerst wordt en slaaf wordt van, bijvoorbeeld, geld, prestatiedrang, genotsmiddelen, carrière, enz. De mens die juist geroepen is om vrij te zijn wordt gevangengenomen in zijn eigen leven.

De mens, die geroepen werd om over de werken van zijn Schepper te heersen, kwam door de zondeval in een situatie, waardoor hij deze opdracht niet meer kon vervullen met als gevolg dat de schepping aan de vruchteloosheid overgegeven werd (zie Romeinen 8 vs.20). Menselijk pogingen om de schepping te herstellen leiden onherroepelijk tot teleurstellingen. De oplossing

voor het klimaatprobleem is de wederkomst van de Schepper, die daarmee naar zijn eigen schepping terugkeert om van deze verwoeste aarde een paradijs te maken.

De waardevermindering van de mensheid leidt o.a. tot:

- 1.2 Abortus
- 1.3 Euthanasie en
- 1.4 Orgaandonatie:

1.2 Abortus

Op 1 november 1984 stemde de Eerste Kamer met de meerderheid van één stem, vóór de abortuswetgeving, waarmee Nederland één van de eerste landen, wereldwijd werd, waar abortus gelegaliseerd werd. Vanaf deze datum werden jaarlijks zo'n 30.000 zwangerschappen in Nederland afgebroken. Wereldwijd worden momenteel per jaar 44 miljoen zwangerschappen afgebroken!

De 'eed van Hippocrates' die alle medici na hun opleiding en bij het begin van hun werk af dienen te leggen luidde:

Ik zal de uiterste eerbied hebben voor het menselijk leven, vanaf het moment van de conceptie,

en was vele eeuwen duidelijk over de bescherming van het ongeboren leven. Tegenwoordig heeft men het laatste deel van deze eed weggelaten, waarmee het ongeboren leven vogelvrij werd verklaard.

De Bijbel leert ons, dat de relatie tussen de Here God en de mens al in de moederschoot zijn begin heeft. In Psalm 139 vs.13-16 lezen we onder andere:

Want Gij hebt mijn nieren gevormd, mij in de schoot van mijn moeder geweven...Mijn gebeente was voor u niet verholen toen ik in het verborgene gemaakt werd...uw ogen zagen mijn vormeloos begin....

In de Staten Vertaling wordt hier gesproken over een 'ongevormde klomp'. Vanaf het prilste begin ziet de Here God ons al in de moederschoot! Job beleed in Job 31 vs.15, dat de Here God hem, net zo goed als zijn slaaf, in de moederschoot gemaakt heeft':

Heeft niet Eenzelfde ons in de baarmoeder bereid?

In Genesis 25 vs.22-23 lezen we hoe Jakob en Esau zich in de schoot van Rebekka twistend gedroegen en hoe Jakob bij zijn geboorte zelfs de hiel van Esau vasthield! In Genesis 38 lezen we ook zo'n bijzondere geschiedenis, waarbij de kinderen van Tamar zich in haar schoot vrijwel op gelijke wijze gedroegen. Bij de geboorte van de tweeling stak één van de tweeling zijn hand naar buiten, waarop de vroedvrouw een scharlaken draad om zijn hand bond en de hand weer teruggetrokken werd. Hierna werd zijn broer als eerste geboren en het kind met de scharlaken draad om zijn hand als laatste geboren werd.

Ook in het Nieuwe Testament vinden we een prachtig bewijs, waarin we kunnen zien hoe de Here al bezig is met de kinderen in de moederschoot. In Lucas 1 vs.41 lezen we hoe Johannes in de schoot van zijn moeder Elisabeth opsprong bij de begroeting van Maria.

De bekende theoloog Dietrich Bonhoeffer noemde abortus onomwonden 'moord'! Moeder Theresa beschreef abortus als '*moord in de moederschoot*' en zei daarbij dat abortus de grootste bedreiging voor de vrede betekent. Wanneer men in staat is om in de moederschoot onschuldige kinderen te vermoorden, dan is de mens ook in staat om vele onschuldige levens op aarde te vermoorden.

Binnen het Romeinse rijk was abortus geaccepteerd en wanneer nodig kindermoord toegestaan (denk aan de kindermoord in Bethlehem). Nu we te maken hebben met het herstel van het Romeinse rijk en de komst van de antichrist past deze ontwikkeling perfect in deze eindtijd. Zo zien we dat de geest van de antichrist het maatschappelijke klimaat klaar maakt voor de acceptatie van de antichrist.

Waarom kiest men vandaag voor abortus?

Enkele cijfers: de meest voorkomende redenen: 47% te weinig geld, 31 % geen kinderwens. 80% van de 'openruggetjes' en 90 % van de Downsyndroom kinderen wordt geaborteerd.

Verdere redenen om te aborteren:

geen energie	geen goede woonruimte	te jong
gezin al compleet	gezondheidsrisico's	relatie te kort of verbroken
partner wil geen kind	werkomstandigheden	niet getrouwd
geen partner	ouders tegen de zwangerschap	relatieproblemen
psychische problemen	zwangerschap als gevolg van seksueel geweld	partner niet de vader
het verkeerde geslacht	te oud	enz.

Een kind van 9-10 weken in de baarmoeder is lichamelijk compleet met handjes en vingertjes met vingerafdrukken die gedurende het gehele leven ook nooit meer veranderen. De benen, voeten en teentjes, het zit er allemaal aan! Het kind kent dan al pijnprikkels en schrikreacties. Deze kinderen worden via de veel gebuikte methode van zuigcurettage met een buisje uit de baarmoeder weggezogen, zoals een stofzuiger afval opzuigt! Tot negen weken is een abortuspil gebruikelijk. Abortus is toegestaan tot de 24ste week van de zwangerschap, want na deze week kan een kind ook buiten de baarmoeder (over)leven.

De laatste tijd zendt de TV vaak medische programma's uit, die zeer geliefd zijn onder de kijkers en ons laten zien hoe bepaalde operaties verricht worden. In deze veel gekeken programma's heeft men nog nooit een opname gemaakt van een abortus. Kennelijk vraagt deze ingreep geen publiciteit en dient in het verborgen voltrokken te worden.

Toen koningin Fabiola van België in 1962 zwanger was en haar gezondheid bedreigd werd heeft men abortus overwogen. Fabiola maakte toen aan haar man, Koning Boudewijn, duidelijk dat abortus voor haar het einde van hun huwelijk betekende! Een paar weken later werd hun dood kindje geboren.

Een vrouw kwam een keer bij haar huisarts en vertelde dat ze een kind van 1 jaar heeft en nu alweer zwanger is. Ze vroeg de arts om hulp. De arts dacht hierover na en kwam met de oplossing: 'U kunt uw kind van 1 jaar doden en dan in alle rust uw zwangerschap beleven en wanneer het kind geboren wordt heeft u geen last meer van twee kinderen die zo kort op elkaar geboren zijn. De vrouw reageerde verontwaardigd en zei: 'maar dat is moord!', waarop de arts zei: 'is het geen moord, wanneer het kind in uw baarmoeder gedood wordt?'

Zo zien we maar weer, dat *'De duivel en mensenmoordenaar van den beginne en de vader der leugen is'* (Johannes 8 vs.44).

1.3 Euthanasie

Door de sterke individualisering is vereenzaming één van de grootste problemen van onze samenleving geworden. Wanneer van zowel man als vrouw verlangd wordt te werken, is het begrijpelijk dat niet-werkenden en ouderen vereenzamen. Werkende jongeren hebben geen tijd meer om naar hun ouders om te zien, ze moeten zichzelf maar redden. Een toenemend aantal ouderen is dan ook al gauw 'klaar met het leven'.

Economisch zijn ze niet meer nuttig en vaak hebben ze het gevoel dat hun aanwezigheid de samenleving alleen maar veel geld kost. Vóór je het weet, word je als oudere ongewild geconfronteerd met de vraag of je nog wel verder wilt leven. Is het nog wel de moeite waard om te behandelen? Wat is de levensverwachting na de behandeling? Vragen waar je gedwongen over na moet denken.

De wens van ouderen die uit het leven willen stappen omdat ze klaar met het leven zijn komt dan ook niet zomaar uit de lucht vallen. Het is een gevolg van de maatschappelijk en sociale ontwikkelingen die we de laatste tijd meegemaakt hebben.

Ook hier laat men het vaste oriëntatiepunt, Gods Woord, los en maakt men de beslissingen op basis van menselijk gedachten en emoties. De wens om te sterven is in de Bijbel niet vreemd, en daarom is het goed om te zien, wat de Bijbel ons hierover leert.

Van Job lezen we dat alles van hem afgenomen werd en zijn vrouw tot de volgende conclusie kwam: *'Zeg God vaarwel en sterf'* (Job 2 vs.9-10). Verderop zegt Job: *'Zij wachten op de dood, en hij komt niet, zij graven ernaar, meer dan naar verborgen schatten'* (3 vs.21).

We zien hier wel heel duidelijk de stervenswens die ook toen al aanwezig was. Ook de vraag in 6 vs.11 is duidelijk: *'Wat is mijn vooruitzicht, dat ik nog langer zou willen leven?'*

En tenslotte komt Job tot de conclusie: *'Mijn ziel heeft een afschuw van het leven'* (10 vs.1), waarbij hij zijn klacht de vrije loop liet en zijn ziel hardop liet spreken.

Vandaag zou een euthanasie arts Job geholpen hebben om uit het leven te stappen. De criteria: ondragelijk lijden en het ontbreken van een levensverwachting zouden zeker op Job van toepassing geweest zijn! Toch zien we een geheel andere wending in het leven van Job. In zijn diepe lijden had Job een vast oriëntatiepunt en riep uit:

'Wie onder deze alle weet niet, dat de hand des Here dit doet, in wiens hand de ziel is van al wat leeft en de geest van iedere sterveling'! (12 vs.9-10)

Het laatste hoofdstuk van Job maakt ons duidelijk dat we als mensen vaak zeer beperkt zijn in onze meningen en beslissingen. Job beleed, dat Hij verkondigde, zonder inzicht, dingen die te wonderbaar waren en die hij niet begreep (42 vs.3)!

Wat is het goed, en een voorbeeld voor ons, dat Job geduldig wachtte tot het laatste hoofdstuk aanbrak.

Vanuit Gods Woord worden we opgeroepen om het laatste hoofdstuk af te wachten van het boek dat Hij ook over onze levensdagen schreef (Psalm 139 vs. 16), hoe moeilijk het ook is. Eén ding is zeker, voor gelovigen kan het, net zoals bij Job, alleen maar beter worden. Wat erg, wanneer de mens niet meer op het laatste hoofdstuk kan wachten, de situatie van het moment belangrijker vindt dan Gods plan met ons leven, en eigenhandig de 'stekker' eruit trekt. Wanneer Job dit gedaan zou hebben, dan had hij het volgende moeten missen:

En de Here zegende het verder leven van Job meer dan het vroegere... (42 vs.12).

In Psalm 31 vs.16 staat: *'Mijn tijden zijn in uw hand'*. Vanaf het begin van ons leven tot aan het einde van het leven mogen we ons in Gods handen weten en heeft Hij een plan met ons leven. Het einde van ons leven blijkt maar al te vaak juist één van de belangrijkste momenten te zijn, waarin God met ons bezig is voor de eeuwigheid. Hoeveel mensen zijn juist niet op hun sterfbed tot bekering gekomen of hebben juist op die momenten dingen nog recht kunnen zetten en beleden. Door de opdringerige euthanasie beweging worden deze kostbare momenten de ouderen afgenomen.

Natuurlijk is het belangrijk te weten dat een stervende patiënten niet eindeloos behandeld dient te worden, waarmee niet het leven, maar het stervensproces verlengd wordt. We moeten ook voldoende ruimte geven om iemand te kunnen, laten sterven en zo de natuur zijn eigen gang te laten gaan. Medische hulp is er oorspronkelijk nooit op gericht om iemand actief te doden, maar juist te genezen en wanneer genezing niet meer mogelijk is, om de pijn dragelijk te maken en de patiënt in zijn stervensproces te begeleiden.

Palliatieve sedatie, waarbij de arts inzet op pijnbestrijding en verlichting van de ademhaling wordt door veel christenartsen toegepast bij de begeleiding van een stervende patiënt en is niet in strijd met de Bijbelse richtlijnen.

Helaas wordt het zelfbeschikkingsrecht van de mens: 'Ik heb recht om te leven maar ook het recht om te sterven' steeds meer leidend in de maatschappelijke discussie over dit thema!

1.4 Orgaandonatie

Onlangs maakte Pia Dijkstra van D66 zich hard voor de 'geen bezwaar regeling' als het om orgaandonatie gaat. Werd eerder nog om toestemming gevraagd om organen af te staan voor patiënten die hier behoefte aan hebben, is dit binnenkort niet meer nodig. Uit het lichaam van iedere Nederlander mogen voortaan organen gebruikt worden bij transplantatie, tenzij we aangegeven hebben dit niet te willen.

We kunnen dan ook niet meer van 'donatie' spreken, want donatie heeft te maken met een vrije gift. Nu wordt ons lichaam na het sterven eigendom van de Nederlandse staat, die er mee doet, wat haar goedgevindt.

Is het lichaam, na het overlijden niet meer Gods eigendom en mogen we er mee doen wat wij willen? Men verwijdert de organen vanuit het lichaam, waar ademhaling en bloedsomloop nog steeds kunstmatig aanwezig zijn. Men gaat ervan uit dat de mens 'hersendood' is, waarmee de arts ervan uit gaat dat de patiënt inmiddels overleden is. De vraag is nog steeds, of dit werkelijk zo is? Kun je 'hersendood' wel zo eenvoudig constateren? Het blijkt dat hier regelmatig fouten mee gemaakt zijn.

Waar ligt de grens? Wat mogen we transplanteren en wat niet? Mogen we identiteitsgevoelig materiaal overplanten in iemand anders? Mogen we er geld voor vragen? Mogen wij als christenen onze organen aan niet-Christenen geven, die zich misschien later, met jouw organen, laten cremieren? Ook in deze maatschappelijke ontwikkeling wordt maar weinig rekening gehouden met Bijbelse argumenten.

Meer dan ooit dienen we als gelovigen ons af te vragen, hoe de Bijbel zijn licht laat schijnen op de maatschappelijke ontwikkelingen van de laatste tijd en op grond hiervan ons positie innemen.